

USTAWA NR 2026-602 z dnia 8 lipca 2026 r. w sprawie zmniejszenia wpływu przemysłu włókienniczego na środowisko (1)

NR REF: TECX2407166L

ELI: <https://www.legifrance.gouv.fr/eli/loi/2026/7/8/TECX2407166L/jo/texte>

Alias: <https://www.legifrance.gouv.fr/eli/loi/2026/7/8/2026-602/jo/texte>

Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej (JORF) nr 0159 z dnia 9 lipca 2026 r.

Tekst nr 1

- Dokument legislacyjny: USTAWA NR 2026-602 z dnia 8 lipca 2026 r. w sprawie zmniejszenia wpływu przemysłu włókienniczego na środowisko

Zgromadzenie Narodowe i Senat przyjęły,

Prezydent Republiki ogłasza niniejszym następującą ustawę:

• Artykuł 1

Po art. L541-9-1 kodeksu ochrony środowiska dodaje się art. L541-9-1-1 w brzmieniu:

„Artykuł L541-9-1-1. – I. – Praktyki przemysłowe i handlowe producentów, w rozumieniu art. L541-10, zaliczane do kategorii mody ultrafast (mody ultraszybkiej), to takie działania, które prowadzą do skrócenia okresu użytkowania lub trwałości produktów, o których mowa w art. L541-10-1 pkt 11°, w wyniku wprowadzania na rynek dużej liczby nowych modeli produktów i niskiego poziomu zachęty do ich naprawy.

Udostępnianie lub dystrybucja przez sprzedawców innych niż producenci tych kolekcji niesprzedanych produktów, o których mowa w tym samym pkt 11°, nie wchodzi w zakres praktyki, o której mowa w akapicie pierwszym tego ust. I.

II. – W przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna ułatwia sprzedaż na odległość lub dostawę produktów, o których mowa w art. L541-10-1 pkt 11°, poprzez wykorzystanie interfejsu internetowego, takiego jak platforma handlowa, portal lub podobny system, praktyka mody ultrafast podlega ocenie na tych samych warunkach, zgodnie z kryteriami określonymi w ust. I tego artykułu.

Praktyka mody ultrafast jest następnie oceniana na podstawie wszystkich odniesień do nowych produktów oferowanych przez tę osobę, z wyjątkiem odniesień, w odniesieniu do których osoba ta dysponuje dowodami,

dostępnymi dla organu administracyjnego i wykazującymi, że osoba będąca właścicielem marki tych produktów jest producentem wymienionym w tym samym ust. I i że interfejs internetowy wymieniony w akapicie pierwszym tego ust. II nie stanowi ich głównego kanału sprzedaży.

III. – Osoby wymienione w ust. II, które prowadzą działalność, o której mowa w ust. I, powinny umieszczać na swoich stronach internetowych komunikaty zachęcające do umiarkowanego zużycia, ponownego wykorzystania, naprawy, zmiany przeznaczenia i recyklingu produktów; dostarczające informacji na temat społecznego wpływu produktu; podnoszące świadomość na temat jego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi; oraz dostarczające informacji na temat wpływu na środowisko oferowanej usługi dostawy produktu. Rozporządzenie Rady Stanu określa treść i procedury umieszczania tych komunikatów, które muszą być prezentowane w sposób jasny, czytelny i zrozumiały.

IV. – Ten artykuł nie ma zastosowania do osób mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Jeżeli jednak spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 4 lub 5 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), zgodnie z procedurą określoną w tych samych ust. 4 i 5, organ administracyjny informuje te osoby o usłudze społeczeństwa informacyjnego, której dotyczy ta procedura, oraz o tym, które przepisy tego kodeksu mają do nich zastosowanie.

V. – Szczegółowe zasady stosowania tego artykułu, w szczególności progi odnoszące się do liczby odniesień do nowych produktów oraz kryteria »niskiego poziomu zachęty do naprawy«, w podziale na marki w rozumieniu art. L711-1 kodeksu własności intelektualnej i kanały sprzedaży, zostaną określone w dekrete Rady Stanu.”

• **Artykuł 2**

Po art. L541-9-1 kodeksu ochrony środowiska dodaje się art. L541-9-1-2 w brzmieniu:

„Artykuł L541-9-1-2. – Miejsca wytwarzania produktu, o którym mowa w art. L541-10-1 pkt 11°, który jest sprzedawany przez internet, muszą być podane do wiadomości konsumenta w sposób jasny i czytelny na platformie cyfrowej, czcionką tej samej wielkości co czcionka użyta do określenia ceny i umieszczone w pobliżu ceny.”

• **Artykuł 3**

Po akapicie pierwszym art. 238a ust. 2 ogólnego kodeksu podatkowego dodaje się następujący akapit:

„Jednakże opłaty uiszczane przez producentów w rozumieniu art. L541-10 kodeksu ochrony środowiska za produkty, o których mowa w art. L541-10-1 pkt 11° tego samego kodeksu, wynikające z mody ultrafast określonej w art. L541-9-1-1 wspomnianego kodeksu, nie uprawniają ich do ulgi podatkowej przewidzianej w tym ust. 2.”

• **Artykuł 4**

I. – Art. L541-9 ust. III kodeksu ochrony środowiska zostaje uzupełniony o akapit w brzmieniu:

„Urzędnicy ds. zapobiegania ryzyku, urzędnicy upoważnieni na mocy art. L541-9-7, funkcjonariusze celni oraz urzędnicy odpowiedzialni za konkurencję, sprawy konsumenckie i zapobieganie oszustwom są upoważnieni, w ramach wykonywania swoich obowiązków związanych z nadzorowaniem stosowania tego ust. III, do wzajemnego przekazywania sobie, z własnej inicjatywy lub na żądanie, wszelkich informacji i dokumentów, które posiadają lub zgromadzili w trakcie wykonywania swoich obowiązków; art. 11 kodeksu postępowania karnego ani przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej nie stanowią przeszkody dla takiego przekazywania informacji.”

II. – Po art. L512-20-3 kodeksu ochrony konsumentów dodaje się art. L512-20-4 w brzmieniu:

„Artykuł L512-20-4. – Niezależnie od przepisów art. 11 kodeksu postępowania karnego lub jego przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej, agenci ds. konkurencji, ochrony konsumentów i zapobiegania oszustwom oraz agenci Krajowej Komisji ds. Technologii Informacyjnych i Wolności Obywatelskich (CNIL) mogą być upoważnieni do przekazywania sobie wzajemnie, z własnej inicjatywy lub na żądanie, wszelkich informacji i dokumentów przechowywanych lub gromadzonych w trakcie wykonywania ich odpowiednich zadań oraz niezbędnych do dochodzenia i wykrywania naruszeń i naruszeń przepisów wchodzących w zakres ich odpowiednich kompetencji.”

III. – W ostatnim akapicie art. L541-9 ust. III kodeksu ochrony środowiska oraz w art. L512-20-4 kodeksu ochrony konsumentów, w brzmieniu nadanym przez ust. I i II tego artykułu, odniesienie: „11” zastępuje się odniesieniem „L3131-1”.

IV. – Ust. III tego artykułu wchodzi w życie w dniu określonym w art. 57 rozporządzenia nr 2025-1091 z dnia 19 listopada 2025 r. w sprawie nowelizacji kodeksu postępowania karnego (część ustawodawcza).

• **Artykuł 5**

I. – W kodeksie ochrony środowiska wprowadza się następujące zmiany:

1° Akapit pierwszy art. L541-10-3 otrzymuje brzmienie:

a) w zdaniu pierwszym, we francuskiej wersji językowej, po słowie „lesquels” dodaje się słowa: „l’impact environnemental, notamment les atteintes à la biodiversité et l’empreinte carbone”, co w języku polskim oznacza „...w tym [kryteria], wpływ na środowisko, w tym szkody dla różnorodności biologicznej i ślad węglowy,”;

b) po tym samym zdaniu pierwszym dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „W miarę możliwości te wkłady finansowe są również dostosowywane w celu uwzględnienia praktyk przemysłowych i handlowych producentów, które mają wpływ na okres użytkowania produktu oraz prawdopodobieństwo, że produkt stanie się odpadem.”;

2° Po art. L541-10-9 dodaje się art. L541-10-9-1 w brzmieniu:

„Artykuł L541-10-9-1. – W przypadku, gdy osoba niemająca siedziby we Francji podlega zasadzie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z art. L541-10 lub L541-10-9, wyznacza ona osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę we Francji, w drodze pisemnego pełnomocnictwa, jako upoważnionego przedstawiciela odpowiedzialnego za zapewnienie przestrzegania ich obowiązków w ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Upoważniony przedstawiciel wstępuje we wszystkie obowiązki wynikające z zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w odniesieniu do których przyjmuje pełnomocnictwo. Wymóg wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela uznaje się za spełniony w przypadku produktów, w odniesieniu do których osoba fizyczna lub prawna, o której mowa w art. L541-10-9, mająca siedzibę we Francji, zapewnia przestrzeganie obowiązków związanych z systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta.”;

3° W art. L541-10-27 wprowadza się następujące zmiany:

a) Na końcu akapitu pierwszego dodaje się odniesienie w brzmieniu: „I. –”;

b) W akapicie drugim słowa „tego artykułu” zastępuje się słowami „tego ust. I”;

c) dodaje się ust. II–V w brzmieniu:

„II. – W przypadku produktów, o których mowa w art. L541-10-1 pkt 11°, wkłady finansowe, o których mowa w art. L541-10-2, modulują się również, na warunkach określonych w art. L541-10-3, w zależności od zakresu asortymentu produktów lub częstotliwości ofert oraz zachęty do naprawy tych produktów w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1892 z dnia 10 września 2025 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów.

Warunki stosowania i kwoty tej modulacji w podziale na kategorie produktów są określone w specyfikacji produktu, o której mowa w art. L541-10 tego kodeksu.

W przypadku gdy modulacja ta przyjmuje formę kary, kwota tej kary wynosi między:

1° 25 centów i 12 euro za produkt w 2026 r.;

2° 50 centów i 14 euro za produkt w 2027 r.;

3° 75 centów i 16 euro za produkt w 2028 r.;

4° 1 i 18 euro za produkt w 2029 r.;

5° 2 i 22 euro za produkt począwszy od 2030 r.

Produkty objęte tą karą nie mogą korzystać z premii, o których mowa w art. L541-10-3.

Na uzasadniony wniosek producenta, niezależnie od ostatniego zdania trzeciego akapitu tego samego art. L541-10-3, organizacje ekologiczne są zobowiązane do ograniczenia kwoty premii lub kary do 50 % ceny sprzedaży tych produktów bez podatku, niezależnie od kwoty kar przewidzianych w pkt 1°–5° tego ust. II.

III. – Do celów ust. II tego art. oraz art. L541-10-3 organizacje ekologiczne zatwierdzone zgodnie z art. L541-10-1 pkt 11° mogą prowadzić zautomatyzowane gromadzenie danych lub informacji za pośrednictwem interfejsów internetowych umożliwiających sprzedaż na odległość lub dostawę produktów, o których mowa w tym samym pkt 11°, takich jak platformy handlowe, platformy, portale lub podobne systemy. To gromadzenie przeprowadza się niezależnie od ogólnych warunków korzystania lub licencji dotyczących usług realizowanych przez tych operatorów lub ich aplikacji udostępniających te dane publicznie. Jest ono realizowane w zakresie absolutnie niezbędnym i proporcjonalnym do wykonywania zadań powierzonych w ten sposób organizacji ekologicznej, na warunkach i zgodnie z procedurami określonymi w dekrete Rady Stanu. Informacje te są udostępniane organowi administracyjnemu przez organizacje ekologiczne.

IV. – Część wkładów finansowych wnoszonych przez producentów produktów, o których mowa w art. L541-10-1 pkt 11°, jest wykorzystywana przez organy ekologiczne do finansowania infrastruktury przeznaczonej do zbiórki, segregacji, ponownego wykorzystania, przygotowania do ponownego wykorzystania i recyklingu na terytorium kraju.”;

V. – Podmioty zajmujące się gospodarowaniem zużytymi produktami i odpadami mogą gospodarować odpadami pochodzącymi z produktów, o których mowa w art. L541-10-1 pkt 11° kodeksu ochrony środowiska, wyłącznie jeżeli zawarły umowy o gospodarowanie tymi odpadami z zatwierdzonymi organami ekologicznymi lub zatwierdzonymi systemami indywidualnymi.”

II. – Ust. I pkt 3° lit. c) tego artykułu wchodzi w życie z dniem 1 września 2026 r.

• **Artykuł 6**

I. – Po art. L229-61 kodeksu ochrony konsumentów dodaje się art. L229-61-1 w brzmieniu:

„Artykuł L229-61-1. – I. – Zabrania się reklamy produktów objętych zakresem praktyki mody ultrafast, zgodnie z definicją zawartą w art. L541-9-1-1, albo reklamy, która bezpośrednio lub pośrednio promuje marki stosujące tę praktykę.

Przy promocji tych produktów nie wolno używać terminu „darmowy” jako narzędzia marketingowego lub promocyjnego w kontekście stosunków handlowych.

II. – Ust. I tego artykułu nie ma zastosowania do dostawców usług medialnych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych), którzy podlegają jurysdykcji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 ust. 2 tej dyrektywy. Jeżeli jednak spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 2 i 3 lub w art. 4 ust. 2–5 tej dyrektywy, po zakończeniu procedury przewidzianej w tych samych ust. 2 i 3 lub ust. 2–5 organ administracyjny informuje te osoby o usłudze medialnej lub audiowizualnej usłudze medialnej, której dotyczy ta procedura, oraz o tym, które przepisy tego kodeksu mają do nich zastosowanie.

III. Bez uszczerbku dla ust. II tego artykułu, ust. I nie ma zastosowania do usług społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), świadczonych przez osobę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Jeżeli jednak spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 4 i lub 5 tej dyrektywy, po zakończeniu procedury przewidzianej w tych samych ust. 4 lub 5 organ administracyjny informuje te osoby o usłudze społeczeństwa informacyjnego, której dotyczy ta procedura, oraz o tym, które przepisy tego kodeksu mają do nich zastosowanie.

IV. – Procedury wykonania tego artykułu określa w drodze dekretu Rada Stanu.”

II. – Ten artykuł wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

• **Artykuł 7**

- I. – Po art. 4 ust. IV ustawy nr 2023-451 z dnia 9 czerwca 2023 r. mającej na celu regulację wpływu handlowego i zwalczanie nadużyć funkcji influencerów w sieciach społecznościowych dodaje się ust. IVa) w brzmieniu:

„IV(a). – Każdej osobie prowadzącej działalność mającą na celu wywieranie wpływu w celach komercyjnych za pomocą środków elektronicznych – zarówno za wynagrodzeniem, jak i nieodpłatnie, niezależnie od charakteru tej działalności – zabrania się promowania, bezpośrednio lub pośrednio, produktów objętych zakresem praktyki mody ultrafast, zdefiniowanej w art. L541-9-1-1 kodeksu ochrony środowiska, oraz marek stosujących tę praktykę.

„Niezastosowanie się do postanowień tego ust. IVa) podlega grzywnie administracyjnej w wysokości nieprzekraczającej 100 000 euro. Grzywnę nakłada się zgodnie z tytułem II rozdział II księgi V kodeksu ochrony konsumentów.”

II. – Ten artykuł wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

• **Artykuł 8**

W kodeksie ochrony środowiska wprowadza się następujące zmiany:

1° W akapicie drugim art. L229-63 pierwsze wystąpienie słowa „et” („i”) zastępuje się słowem „à” („do”);

2° W akapicie pierwszym art. L541-9-4-1 słowa „w art. L541-9-1” zastępuje się słowami: „w art. L541-9-1 i L541-9-1-1”.

• **Artykuł 9**

W art. L511-7 kodeksu ochrony konsumentów wprowadza się następujące zmiany:

1° Pkt 28° otrzymuje brzmienie:

„28° Ar. L541-9-1 i L541-9-1-1 tego samego kodeksu;”

2° Na początku pkt 32° słowo: „V” zastępuje się słowami „IVa) i V”;

3° Po tym samym pkt 32° dodaje się pkt 32°a) w brzmieniu:

„32°a) art. L229-61-1 kodeksu ochrony środowiska;”.

• **Artykuł 10**

W ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia tej ustawy rząd przedstawi parlamentowi sprawozdanie analizujące celowość rozszerzenia mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ na wyroby włókiennicze wytwarzane poza terytorium Unii Europejskiej.

• **Artykuł 11**

W kodeksie oświatowym wprowadza się następujące zmiany:

1° Przed ostatnim akapitem art. L312-19 kodeksu ochrony konsumentów dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Polega to na podnoszeniu świadomości na temat wpływu nie zrównoważonych praktyk produkcyjnych i konsumpcyjnych na środowisko i zdrowie ludzi, w tym na przekazywaniu wiedzy o materiałach zrównoważonych lub o niskim wpływie na środowisko, warunkach produkcji oraz oznakowaniu. Promuje to zrównoważone praktyki konsumpcyjne w życiu codziennym, w szczególności w zakresie używania tekstyliów i odzieży”;

2° Dwudziesty szósty wiersz w tabeli w akapicie drugim art. L375-1 otrzymuje brzmienie:

„L312-19	Wynikający z ustawy nr 2026-602 z dnia 8 lipca 2026 r. w sprawie zmniejszenia wpływu przemysłu włókienniczego na środowisko”.
----------	---

• Artykuł 12

W ciągu jednego roku od ogłoszenia tej ustawy rząd przedstawi parlamentowi sprawozdanie dotyczące wdrażania środków lustrzanych na granicach europejskiego rynku wewnętrznego w celu narzucenia europejskich norm zdrowotnych, społecznych i środowiskowych w odniesieniu do przywozu produktów objętych zakresem praktyki mody ultrafast. W tym sprawozdaniu przeanalizowano również celowość odwrócenia ciężaru dowodu w momencie wprowadzania produktów do Unii Europejskiej; to do eksportera należy udowodnienie, że jego produkty zostały wyprodukowane w warunkach zgodnych z normami europejskimi, ze szczególną uwagą w odniesieniu do poszanowania praw człowieka.

Ta ustawa będzie stosowana jako ustawa państwowa.

Sporządzono w Paryżu, dnia 8 lipca 2026 r.

Emmanuel MACRON

W imieniu Prezydenta Republiki:

Premier,

Sébastien LECORNU

Minister Transformacji Ekologicznej, Różnorodności Biologicznej oraz Negocjacji Międzynarodowych w sprawie Klimatu i Przyrody,
Monique BARBUT

Minister Gospodarki, Finansów oraz Suwerenności Przemysłowej, Energetycznej i
Cyfrowej,
Roland LESCURE

Minister ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Handlu, Rzemiosła, Turystyki i
Siły Nabywczej,
Serge PAPIN

Minister Edukacji Narodowej,
Edouard GEFFRAY

Minister Działań i Finansów Publicznych,
David AMIEL

Minister delegowany przy Ministrze Transformacji Ekologicznej, Różnorodności
Biologicznej oraz Negocjacji Międzynarodowych w sprawie Klimatu i Przyrody,
odpowiedzialny za Transformację Ekologiczną,

Mathieu LEFÈVRE

(1) Prace przygotowawcze: Ustawa nr 2026-602.
Zgromadzenie Narodowe (szesnasta kadencja):
projekt ustawy nr 2129;
Sprawozdanie Pani Poseł Anne-Cécile Violland, , w imieniu Komisji
Zrównoważonego Rozwoju , nr 2307;
Dyskusja i przyjęcie, po wszczęciu procedury przyspieszonej, 14 marca 2024 r.
(TA nr 258).
Senat:
Projekt ustawy nr 431 (2023–2024), przyjęty przez Zgromadzenie Narodowe;
Sprawozdanie Pani Poseł Sylvie Valente Le Hir, , w imieniu Komisji
Planowania Przestrzennego i Zrównoważonego Rozwoju , nr 458 (2024–2025);
Tekst Komisji nr 459 (2024–2025);
Dyskusja w dniach 2 i 10 czerwca 2025 r. oraz przyjęcie w dniu 10 czerwca
2025 r. (TA nr 136, 2024–2025).
Zgromadzenie Narodowe (siedemnasta kadencja):
Projekt ustawy nr 1557, zmieniony przez Senat;
Sprawozdanie autorstwa Anne-Cécile Violland, w imieniu Komisji Wspólnej,
nr 2940;
Dyskusja i przyjęcie w dniu 24 czerwca 2026 r. (TA [Tekst Przyjęty] nr 321).
Senat:
Sprawozdanie autorstwa Mme Sylvie Valente Le Hir, w imieniu Komisji
Wspólnej, nr 765 (2025–2026);
Tekst Komitetu nr 766 (2025-2026);
Dyskusja i przyjęcie w dniu 29 czerwca 2026 r. (TA [Tekst Przyjęty] nr 150,
2025–2026).